

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XXV. De vtilitatibus tam spiritualibus quam temporalibus, quæ in
Animam ex gaudij delectationisque sensibilium rerum abnegatione
redundant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

sensibilitas, saltém secundum proportionem mensuramque appetitus.

*Damna
Gula non
mortificat.
Luc. 16.
20.*

Ex ciborum porro ac cupediarum delectatione directe originem ducit gula & ebrietas, ira, discordia, charitatis erga proximos & inopes defectus, quo laborabat Epulo ille dives Lazari osor, qui epulabatur quotidie splendide. Inde etiam procedit corporis intemperies, infirmitates, commotiones impuræ, cum luxuriæ incentiua crescant.

Directè etiam hinc hebetudo quædam ruditasque spiritus gignitur, & rerû spiritualium appetitus taliter languet, vt in illis saporem reperire nequeat, sed neque illis detineri, aut de illis agere velit. Ex eodem quoque gaudio seu delectamento, cæterorum etiam sensuum & cordis distractio principium sumit, & multarum displicentia amaritudoque rerum.

*Damna
ex Tactu
immortificatio.*

Verum ex delectatione & gaudio Tactus mollibus lenibusque dedito, multo plura ac perniciosiora, & quæ velocius spiritui obsunt, eiusque vigorem & vires eneruant, damna oriuntur. Hinc execrabile mollitiæ vitium, vel certe incentiua illius, iuxta proportionem mensuramque delectationis tactus. Generatur etiã luxuria: animus efficitur effeminatus, & formidolosus, sensus blandus & mellifluus, ad peccandum, nocendumque paratus. Vanam quoque lætitiã & cordis gaudium immortificati Tactus delectatio infundit, linguæ licentiã, oculorumque libertatem nutrit, reliquosque sensus, secundum gradum appetitus huiusmodi obtundit, & obnubilat. Iudicium occupat, illudque in inscitia & stultitia spirituali conseruat, moraliterque pusillanimitatem & inconstantiam creat: & ob animæ cæcitatem & cordis debilitatem timere facit, vbi nihil est timendum. Hæc etiam delectatio tactus interdum exci-

rat confusionis spiritum, & conscientie spiritusque in negotijs insensibilitatem: eò quod plurimum eneruet iudicium, & ad talem redigat statum, vt nec salutare consilium capere, neque præbere norit, reddatque eam spirituahum & moralium bonorum incapacè, inutilem tandè velut vas perditum, & contrafactû, vniuersa hæc damna ex isto delectationis & gaudij genere oriuntur, in quibusdã plus, in quibusdã vero minus, magis minusque intensiue, iuxta gaudij ac delectationis intensiõnem, & etiam secundum subiecti, cui eueniunt facilitatem, & debilitatem vel constantiam. Sunt etenim quædam naturales constitutiones, quæ ex occasione modica plus detrimenti capiunt, quam aliæ ex magna. Postremo, propter istud delectationis tactus genus, vniuersa mala & damna, quæ ex naturalium bonorum delectatione oriri diximus, incurri possunt: de quibus quoniam ibi satis iam dictum est, ea hoc loco non recenseo, quemadmodum etiam multa alia, quæ hæc tactus delectatio inducit damna prætereo, cuiusmodi sunt spiritualium exercitiorû penitentiaque corporalis imminutio; in sacramentorum Penitentia Eucharistiaque vsu tepor & indeuotio.

CAPVT XXV.

De vtilitatibus tam spiritualibus quam temporalibus, quæ in Animam ex gaudij delectationisque sensibilibus rerum abnegatione redundant.

STupendæ planè sunt vtilitates, quas Anima ex gaudij huius abnegatione elicet, quarum nonnullæ spirituales sunt, nonnullæ vero temporales. Prima vtilitas est quod anima recolligendo &

do & abstrahendo gaudium suū à sensibilibus rebus, distractionem ex nimio sensuum visu comparatam reparat, in Deumque se recipit, atque ita spiritus, & acquiruntur virtutes conferuntur, & cresunt.

Secundum spirituale emolumentum, quod ex repudiatione gaudij sensibilibus rerum in hominem resultat, eximium est: nimirū quia in veritate asserere possumus, huiusmodi hominem ex sensuali spiritali fieri, & ex animali ratiōnalem, & quod licet homo sit, Angelicè viuat, ex temporali denique & humano, diuinus fiat, & cœlestis. Quemadmodum enim homo, qui rerum sensibilibus lenocinia auocatur, & in illis gaudium suum reperit, nullam aliam appellationem promeretur, nec alia illi debentur nomina, quam hæc, de quibus locuti sumus, sensualis videlicet, animalis, temporalis &c. Ita etiam quando gaudij ab huiusmodi rebus sensibilibus abstrahit, & remouet, vniuersa hæc iure illi debentur nomina, spiritalis nempe, cœlestis, &c. Quod autem hoc modo, & nō aliter res se habeat, perspicuum est, cum enim sensuum exercitium sensualitatisque vigor repugnet, Apostolo teste, viribus & exercitijs spiritalibus, *Caro enim concupiscit aduersus spiritum: spiritus autem aduersus carnem;* hinc provenit, ut secundum diminutionem defectumque virium vnus istarum hominis portionū, augetur & crescere debeant partis aduersæ vires, quibus obstantibus, non crescebant. Atque ita perfectionem consequente spiritali, hoc est, ista superiori Animæ portione, quæ Deum respicit, suamque cum eo communicationem habet; cuncta recensita attributa promeretur, siquidem perfectionem in bonis donisque Diuinis spiritalibus ac cœlestibus acquirat. Verumque hoc sancti Pauli auctoritate demonstratur; qui sensibus deditum ho-

minem, eum scilicet, qui voluntatis suæ exercitium in rebus duntaxat sensualibus occupat, animale hominem vocat, qui res Diuinas non percipit, hunc vero animalium, qui voluntatem suam in Deum erigit, spiritali appellat, eumque etiā profunda Dei penetrare & iudicare affirmat. *Animalis enim homo percipit ea, quæ sunt spiritus Dei: spiritalis autem iudicat omnia.* Quamobrem consequitur hinc anima admirabilem quandam vtilitatem, dispositionem nempe, ad bona Diuina, spiritaliaque dona recipienda.

Tertium porro emolumentum est, quia insigni cum excessu & fenore temporaliter augentur illi delitiæ ac gaudia voluntatis, siquidem ut ait Saluator, pro vno centum illi in hac vita tribuuntur. *Centuplum accipiet:* taliter, ut si vnicum repudiaueris & abnegaueris gaudium, centies tantum spiritaliter & corporaliter conferat tibi in hac vita Dominus, quem admodum è contrario, pro vna, existis sensibilibus rebus capta oblectatiuncula, centies tantum tibi molestiarum amaritudinumque pullulabit. Ex parte etenim visus à delectationibus vidēdiā repurgati, spiritali gaudium redundat in animā, ad Deum in omnibus, quæ videt siue illa Diuina sint, siue humana, ordinatum. Ex parte verò auditus à delectatione audiendi repurgati, centies tantum gaudij admodum spiritalis & ad Deum in omnibus, quæ audierit, siue illa Diuina sint, siue humana directi resultat. Et idem de alijs sensibus iam depuratis sentiendum est.

Quemadmodum enim in innocentia statu, quidquid videbant, loquebatur, & comedebant in paradiso primi parentes nostri, ad maiorem illos contemplationis suauitatem perurgebat, eò quod optime dispositam subiectamque sensitivam partem rationi haberent: ad eundem etiam modum,

B.

Iannis
CruceOpera
Mystica

NVI

124

*Quantis
spiritali-
bus delitijs
perfruat
ille, qui
sensuales
delicias
abnega-
uit.
Matt. 19.
29.*

Ei, qui purus est omnia maiorem conciliant puritatem.

modum, qui repurgatum, ac spiritui subditum habet sensum ex omnibus sensibilibus obiectis, à primis etiam motibus inchoando, dulcis aduertentiæ contemplationisque Dei, delicias elicit. Vnde ei, qui purus ac mundus est, omnia siue sublimia, siue infima, magis profunt, maioremque conciliant puritatem: sicut è cõtra impurus, mediante sua impuritate, ex utrisque damnum colligit. Cæterum, qui appetitus gaudium non euincit, serenitate gaudij ordinarij in Deo, medijs creaturis & operibus ipsius non perfruetur. In eo autem, qui secundum sensum iam amplius nõ viuunt, vniuersæ sensuum eius operationes ac potentia, ad contemplationem Diuinam diriguntur. Cum enim verũ sit, iuxta rectam Philosophorum doctrinã, vnamquamque rem secundum esse quod habet, viuere; manifeste patet illum, qui esse spirituale mortificata iã animali vita adeptus est, absq; repugnantia vlla in Deum cum omnibus tendere debere, cum iam vniuersæ ipsius actiones & affectus spirituales sint, à spirituali vita promanantes: Ex quo sequitur huiusmodi hominẽ iam corde mundum, in rebus omnibus notitiam Dei iucundam & suauem, castam, puram, spirituales, lætam & amoroſam reperiturum.

Ex dictis colligo sequentem doctrinam, nimirum hominem, quamdiu sensus purgationi sensibilis gaudij ac delectationis nõ assuefecerit, ita vt superius à nobis traditum emolumentum eliciat, scilicet vt illum omnia confestim ad DEVM transmittant, abnegatione gaudij sui in rebus sensibilibus indigere, vt animam à vita sensitiua eruat & eripiat. Timendum que illi est, ne quoniam ipse minime spiritualis est, ex istarum rerum vsu, plus fortassis nutrimenti ac vigoris sensus, quam spiritus consequatur, præponderante & prædo-

minante in operatione ipsius vi sensibili, quæ maiorem producit sensualitatem, illamque nutrit & generat. vt enim Saluator noster ait. *Quod natum est ex carne, caro est: & quod natum est ex spiritu, spiritus est.* Quod attentè perpendendum est, ita enim reuera se res habet. Nec præsumat, qui nondum mortificatam adeptus est sensibilibus rerum delectationem, multum vti sensus operatione, ac viribus circa huiusmodi res sensibiles, sibi persuadens, eas spiritui profuturas. Plus enim animæ vires absque sensibilibus istis crescent, extinguendo videlicet gaudium & appetitum illarum, quam illo circa eas utendo.

Iam vero bona gloriæ, quæ in alia vita ob gaudij istius abnegationem expectantur, non est cur hoc loco referamus. Nam præterquam quod dotes corporales gloriæ, cuiusmodi sunt agilitas & claritas, præstantiores multo eis obuenient, quàm illis, qui nequaquam sese abnegarunt; augmentum quoque essentialis gloriæ animæ diuino amoris, ob quem diætas sensibiles repudiavit, correspondens; pro quolibet momentaneo caducoque gaudio, quod abnegauit (sicut dicit S. Paulus) *1. ad Cor. 4. 17.* immensum gloriæ pondus in eo in æternum operabitur. *Id quod in præsentis est momentaneum & leue tribulationu nostra, supra modũ in sublimitate æternũ gloria pondus operatur in nobis.* Non placet modo cætera commoda tã moralia quam temporalia, imò & spiritualia commemorare, quæ ex hac gaudij nocte acquiruntur; sunt enim vniuersa ea, quæ in cæteris gaudijs dicta sunt, & in longe eminentiori gradu, eo quod hæc coniunctiora naturæ sint: & propter ea qui ea respicit, intimiorem illorum abnegatione consequitur puritatem.